

former for engangsflasker på det danske marked.

Der er jeg nødt til at gøre opmærksom på, at forslaget i sin tekst og i sin argumentation alene forholder sig til metalemballagen, og at vi ikke har noget ønske om, at det danske marked skal oversvømmes af forskellige former for engangsflasker – dér er vi helt enige med modstanderne af forslaget – det betyder nemlig, at der i stor stil vil blive tale om, at man bare efterlader flaskerne rundt omkring, og når der ingen pant er på dem, bliver de altså heller ikke indsamlet.

Når man hører de argumenter, der i dag bliver brugt af modstanderne, så er det nøjagtig de samme argumenter, som godt nok ikke i Folketingssalen, men ude omkring blev gjort gældende, da de danske sodavandsbryggerier for ganske få år siden ønskede at få lov til at tappe sodavand på plasticflasker i Danmark, nemlig at det ville være til skade for det danske retursystem osv.

Men i dag erkender alle, at det, at vi har fået plasticflaskerne – først i 1½ liter- og senere i ½ liter-versionen – har været en kæmpefordel for alle, og specielt er man i detailhandelen utrolig glad for, at man har disse plasticflasker, som er meget nemmere at håndtere end de tunge glasflasker.

Derfor skal vi altså erkende, at der hele tiden sker en udvikling, som gør, at de dåser, vi taler om i dag, om få år kan være af et helt andet materiale. I udlandet har jeg set de seneste modeller, hvor selve dåsens væg er af plastic og det kun er toppen og bunden, som er af metal. Så der sker hele tiden en teknologisk udvikling, og den skal vi sørge for at følge med i.

En del af argumentationen har jo også gået på, hvorvidt det her betyder, at der så vil komme en masse ståldåser.

Dertil er jeg nødt til at sige, at der jo allerede i dag er masser af ståldåser på det danske marked. Det gælder de dåser, der findes til juice, kakaomælksprodukter, sportsdrik, te og vin, og når man særlig hælder f.eks. vin og juice på ståldåser, har det den simple forklaring, at hvis man hælder vin på en aluminiumdåse, går syren i vinen i forbindelse med aluminiumet, som dermed giver afsmag, og det ønsker man ikke.

Så kan man selvfølgelig lakere aluminiumdåsen på indersiden, men set fra et genbrugssynspunkt er det en dårlig løsning.

Derfor er der en forklaring på, at visse produkter bliver solgt i ståldåser, og den er simpelt hen, at syreholdige drikke af forskellig art nemmere går i forbindelse med aluminiumet.

Men vi kan ikke forstå, at danskere har fri adgang til at køre til Tyskland og Sverige og andre steder og hente i tusindvis af dåser til det danske marked og gøre med dem, hvad de vil – de må bare ikke gå hen til deres pølsevojn eller deres købmandsbutik og sælge dem videre til andre danskere – for den dobbeltmoral gør jo, at Danmark har en dårlig sag i EU, for dér kan man ikke forstå det danske dobbeltmoraliske system: Vi har allerede dåser på markedet, som det er tilladt at sælge; der må bare ikke være øl eller mineralvand i. Og vi har dåser, som det er tilladt at importere, så længe man er en privatperson og det er til eget forbrug, men man må ikke sælge dem videre til andre. Det er dansk dobbeltmoral, når den er værst!

Jeg har også noteret mig, at Ekstra Bladet den 22. maj i år kunne fortælle, hvor effektivt et retursystem kan være. Det er så effektivt, at oven i købet ministerens egen bil er fremstillet af dåser, der er gået retur, oven i købet i et land, hvor man ikke engang har pant på dåserne, men hvor man har et frivilligt indsamlingssystem, som fungerer ganske udmærket.

Jeg må derfor fra Fremskridtspartiets side sige, at vi selvfølgelig fuldt ud støtter beslutningsforslaget, for vi har jo selv fremsat det. Og vi håber på, at det, at vi nåede at få det på Folketingets dagsorden, så vi kunne få debatten i dag og få afstemningen om forslaget i næste uge, kan have den konsekvens, at vi får sagen sat på skinner, for allerede den 30. juni i år træder EF's nye emballagedirektiv i gang, og Danmark skulle nødig blive dømt til at rette sig efter emballagedirektivet af EF-Domstolen; det skulle gerne være sådan, at vi selv har fat i udviklingen, og det giver dette beslutningsforslag mulighed for.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil indledningsvis understrege, at Enhedslisten støtter regeringen og ministeren, når de vil opretholde forbudet mod metalemballage til øl og sodavand. Vi opfatter hele dette stormløb mod verdens bedste retursystem som en del af et veltilrettelagt reklamefremstød fra det svenske multinationale selskab PLM med det ene formål at komme ind på det danske marked og sætte sig på en del af emballageomsætningen her i landet – samme taktik, som netop er lykkedes for firmaet i Finland.

Gennem en målrettet lobbyaktivitet er det tilsyneladende også lykkedes firmaet og dets håndlangere her i landet at få dele af det danske